

1 Opening van de vergadering door burgemeester Uitdehaag

M.C. Uitdehaag Burgemeester

Dames en heren, van harte welkom bij deze extra en bijzondere raadsvergadering. Mooi dat het is gelukt dat u alle de kans heeft gezien om te komen of thuis de camera heeft aangezet. Mooi dat de raadsleden er allemaal zijn. Het is toch een extra raad in de middag, dus dat stel ik heel erg op prijs. Ik mag verder niets doen op officiële instructie. Dus ik ga de voorzitterschap van deze vergadering overdragen aan raadslid Ran. Die krijgt daarbij ook de ambtsketen.

Nick Ran VVD Texel

Goedemiddag allemaal. Ook namens mij van harte welkom op deze bijzondere middag. Dank voor de opening, meneer Uitdehaag. Of zal ik Michiel zeggen? Dank je wel voor de opening. Dat was de honderdste keer dat je als Voorzitter van de gemeenteraad op Texel de vergadering heeft geopend. 99 keer ga je hem sluiten, maar die 100 keer geopend is gelukt. We gaan beginnen met een filmpje. Beste Michiel, wat spijt het me dat ik vandaag niet op jouw afscheid lijf aanwezig kan zijn. Maar helaas de plicht roept, zoals dat heet. Ik wil je in ieder geval bedanken voor meer dan zeven jaar fantastisch burgemeesterschap van het prachtige eiland Texel. Via Brabant, Wageningen, wethouderschap werd jij uiteindelijk burgemeester van Texel. En heb ik jou meer dan vierenhalf jaar geleden mogen leren kennen als commissaris van deze prachtige provincie. Op de achtergrond zie je het Carlton Hotel. Dat is een plekje waar je regelmatig hebt verbleven. Daar wil ik je toch wel voor bedanken de afgelopen jaren dat je ondanks het feit dat jij vaak de verste afstand moet afleggen om in Haarlem te zijn of bij bijeenkomsten te zijn. Je was er altijd. Je bestuur was er ook altijd. Dat siert jou als betrokken burgemeester die je was. Je hebt hele mooie dingen gedaan. Wij natuurlijk ook, want laten we heel eerlijk zijn: je hebt het meest kostbare afscheid gekregen wat je maar kunt bedenken. Rondom jouw afscheid hebben we tenslotte het streekbezoek van het Koninklijk paar kunnen organiseren. Volgens mij is dat ook zeker voor het eiland Texel heel erg goed geslaagd. Ik ga je heel veel succes toewensen in Venray. Ik ga je in de gaten houden, ik ga je blijven volgen en ik hoop dat wij ook nog regelmatig contact zullen hebben. Heel veel succes samen met je partner in Venray. Wat mij betreft: bedankt voor de mooie samenwerking die we de afgelopen jaren hebben gehad. Dank, heer Van Dijk voor deze mooie woorden. Namens de commissaris van de Koning is mevrouw De Kroon aanwezig. Die wil graag iets aan u overhandigen. Zullen we dat daar doen? Dan kunnen jullie staan en zijn jullie in beeld.

Inspreker Raadzaal

Michiel, ik mag hier namens de commissaris ook stilstaan bij jouw afscheid. De commissaris zei het al, hij kon er helaas niet bij zijn, maar we zijn goed vertegenwoordigd als provincie Noord-Holland. Ik heb de collega's meegenomen die ook nauw betrokken waren en met de collega's hier het streekbezoek hebben mogen voorbereiden. We hebben heel erg veel contact gehad in ieder geval de laatste maanden. Maar ook al daarvoor. Ik herinner me het moment dat we de [onhoorbaar 00:04:33] beëdigd in de Blauwe Zaal op het Provinciehuis. Dat was één van mijn eerste activiteiten als plaatsvervangend kabinetschef. In de tussenliggende periode hebben we ook heel veel contact gehad. Dat was altijd heel prettig. Ik mag je namens de commissaris dit kleine cadeautje overhandigen en ik wens je heel veel succes. Dank voor de samenwerking. Ik denk dat het beter is dat ik straks in één keer een toespraak doe. Heel veel dank voor dit cadeau.

Nick Ran VVD Texel

De eerste spreker die vandaag voor u naar Texel is gekomen komt van ver. Van Schiermonnikoog. Ze schrikt er een beetje van. Mevrouw van Gent, burgemeester van Schiermonnikoog. Mag ik u hierbij de microfoon geven?

Afscheid Burgemeester Michiel Uitdehaag

Dames en heren, goedemiddag. Het valt best mee, de afstand tussen Schiermonnikoog en Texel. Wij hebben de laatste jaren ook echt de samenwerking als eilanden hebben gezocht, Voorzitter. Zeg ik via u ook tegen alle mensen die hier aanwezig zijn. Ik mag namens de collega's van de andere eilanden hier wat zeggen. Dat is natuurlijk een grote eer. Want onze Benjamin vertrekt. Dat niet alleen, want onze Benjamin is ook de langzittende burgemeester van de Waddeneilanden. Dat is ook nog maar zeven jaar. Daar kom ik zo nog op

terug. Daar zult u ook wel nieuwsgierig naar zijn. Helaas kan Leo Pieter Stoel van Ameland hierbij niet het aanwezig zijn. Caroline van de Pol staat nog op Terschelling op de boot naar Texel te wachten. Mijn collega Michiel Schier en van Vlieland en een aantal mensen van het samenwerkingsverband van het Waddenkantoor in Harlingen zijn hier natuurlijk aanwezig. Sinds januari 2016 is Michiel burgemeester van Texel. U denkt wellicht: die zit ruim in zijn een zelfde termijn, maar dat is niet zo. Ik zei al: "Zeven jaar en een paar maanden." Op één van de vijf mooiste plekken op aarde dat je daar burgemeester mag zijn. Sommige mensen denken dat het een vakantiebaantje is. Ik kan u zeggen: "Dat is niet zo", maar het is wel een feest dat je elke dag op zo'n prachtig waddeneiland burgemeester mag zijn. Dat is toch wel de mooiste plek van Nederland, laat staan op aarde. Ikzelf ben burgemeester sinds zes jaar geleden. In september precies zes jaar. Dat betekent als Michiel weggaat ik dan de langstzittende burgemeester ben. Ik kan u geruststellen of teleurstellen. Ik weet niet precies hoe ik dat moet zeggen, maar ik ben onlangs wel voorgedragen voor de herbenoeming. Ik mag nog een paar jaar door. Het moet nog wel door de Koning worden getekend. Nu zijn die onlangs bij ons op bezoek geweest dus ik denk dat het wel goed komt. De sfeer was prima. Ik heb mij natuurlijk ook extra uitgesloofd tijdens dat bezoek, want ik dacht: ik wil wel de langstzittende burgemeester van één van de eilanden worden. We gaan kijken hoe dat afloopt. Ik had het er met een paar collega's over van de eilanden en zei: "Hoe kan het nu dat die omloopsnelheid best wel hoog is als het gaat om burgemeesterschap van de eilanden?" Wij hebben onlangs Brigitte Kaandorp en Jenny Ariane op de eilanden gehad. Die waren met een bootje aan het varen. Zij hebben opgetreden op de eilanden. U weet altijd wat Brigitte Kaandorp zegt, die zegt dan: "Ik heb een heel zwaar leven." Zo erg is het nu ook weer niet, maar Michiel is natuurlijk nog bloedjong. Hij gaat nog stappen zetten in het burgemeestersambt, maar het is op zich wel jammer moet ik zeggen. Dat zeg ik ook namens mijn collega's. We hebben een mooi clubje mensen nu als burgemeester. Het is wel eens minder geweest. We hebben elkaar heel goed gevonden. Niet in de menselijke sfeer, maar meer in de samenwerking. Er was toch altijd een beetje concurrentie en discussie tussen de eilanden. Dat viel ook op. We hebben nu wel voor elkaar gekregen dat met elkaar die Regiodeal hebben binnengehaald. Ik moet u zeggen: dat gaat niet zomaar. Daarvoor moet je ook laten zien dat je samen bereid bent dingen op te pakken. Dat je samen bereid bent om dingen tot ontwikkeling te brengen. Ik heb zelfs met Michiel twee keer een Koninklijk bezoek meegemaakt. We zijn er nog een beetje van aan het bij komen. Een keer was in 2020 met de Koningin die op Texel was. Ik kan me nog herinneren dat we ook daar enorm veel instructies kregen wat we wel en niet mochten. Uiteindelijk was het toch een heel relaxt bezoek. Waar wij in de Krim goede gesprekken hebben gehad. Ik kan me ook herinneren dat we met ondernemers hebben gesproken en dat dat ook een mooi gesprek was. Zij hadden het op dat moment natuurlijk hartstikke moeilijk tijdens corona. Onlangs hadden wij het Koninklijk op de eilanden. Een ding viel daar wel op. Ik weet niet Michiel, of het jou ook is opgevallen? We kregen instructies in de voorbereidingen en het kenmerk op pagina één was: doe vooral gewoon, wees jezelf. Vervolgens kregen wij toch tien pagina's met instructies hoe wij ons niet gewoon moesten gedragen. Ik zeg zelf dan tegen de mensen bij ons: "Officieel is dit de instructie, maar ik kan me ook voorstellen dat er misschien enige improvisatie nog gaat plaatsvinden." Ik zie een paar dames nu achterin de zaal een beetje kritisch kijken, maar ik moet zeggen: het was een mooi bezoek op alle eilanden. Met name omdat de losheid en het eilandgevoel daar ook plek kreeg. Dat zal zeker ook op Texel zo zijn geweest. Het waren twee mooie dagen zou ik bijna willen zeggen. Toen ik net burgemeester was, ik was net benoemd als burgemeester, maar nog niet officieel. Daar nog zaten nog een paar maanden tussen. Toen ben ik bij Michiel en André, Michiel zijn man, op bezoek geweest op Texel. Ik moet zeggen: dat was echt superleuk want wij hebben daar een heel mooi gesprek gehad: wat houdt het nu in dat burgemeesterschap? Er was een mooie klik. Er is ook nog sprake geweest van een tegenbezoek aan Schiermonnikoog. Dat vond ik echt mooi en ook heel collegiaal dat Michiel en André ook bereid waren om daar tijd voor uit te trekken. Dat was allemaal zonder protocol, maar wel heel geslaagd. Ik wou ook tegen jullie zeggen dat jullie altijd ook welkom blijven op Schiermonnikoog natuurlijk. Ik heb ook gehoord, Michiel, dat jij Voorzitter bent geweest van de FUMO in Noord-Holland. Dat klopt? Volgens onze collega Caroline heb jij dat uitstekend gedaan. Zij kan zich dat nog heel levendig herinneren. Jij was goede maatjes met de oud-burgemeester Rob Posthumus. Helaas in 2020 overleden, maar jullie hadden een geweldige klik. Op het moment dat hij wegging had Caroline zo iets: doe er een roze strik omheen, verder niet over kletsen, de juiste kandidaat zit daar. Maar Michiel heeft daar toen niet voor gekozen. Misschien wel, maar dat is allemaal heel geheim natuurlijk, dat soort procedures. Ik denk het niet, nee. Hij is lekker op Texel gebleven. Ik denk dat iedereen daar ook heel blij mee was. Wat opvalt dames en heren, dat zeg ik ook tegen Michiel, dat de laatste vergadering van het dagelijks bestuur van ons Samenwerkingsverband De Waddeneilanden. Dat is onze gemeenschappelijke regeling waar we met twee provincies, Noord-Holland en Friesland en de vijf Waddeneilanden samenwerken. Onlangs ook een mooie Regio Deal hebben binnengehaald. Toch ook proberen onze gezamenlijke problematiek die we hebben rond leefbaarheid en duurzame bereikbaarheid met elkaar ook zo goed mogelijk aan te pakken. Meestal gaan die dagelijkse bestuursvergaderingen best goed.

Soms hebben we even een pittige discussie over het een en ander. Maar goed, dat houdt ons ook scherp. Dat is ook belangrijk. De laatste DB-vergadering Michiel was je een beetje kribbig en een beetje chagrijnig. Vonden wij alle vier. De vier andere burgemeesters. Wij dachten: hoe kan dat? Wat is er aan de hand? Wij snappen het ook wel, Michiel: afscheid nemen doet enorm veel pijn. We hebben veel bereikt. Je zult ons enorm gaan missen. Jij dacht: ik zal nog eens goed laten zien dat ik er ben. Je was eigenlijk niet kribbig, maar wij hebben geconcludeerd: je was verdrietig. Je knikt ja. De weemoed komt naar boven. Ik zie het. Wij hebben die handen ineens geslagen voor die Regiodeal en Michiel, jij hebt daar ook een hele mooie bijdrage aan geleverd. Wij leven met elkaar in het geweldige UNESCO Werelderfgoed. Het is natuurlijk belangrijk dat wij als rentmeesters ook zorgen voor dat mooie gebied. Dat valt lang niet altijd mee. We hebben een Zoe-ramp gehad, we hebben gasboringen, we hebben kabels van windmolenparken en ga zo maar door. Dat zijn natuurlijk wel dingen waar wij ons met elkaar zorgen over maken. Maar waar we ook met elkaar voor staan, dat we dat op deze manier niet willen. Eergisteren stond er een interview, Michiel, van jou in het NH-nieuws. Daarin zei je dat je het fijn hebt gehad op Texel. Je bent nieuwsgierig naar je nieuwe plek, maar je vindt het ook een beetje spannend. Dat snap ik ook. Dat is altijd zo. Maar het is ook leuk als je iets nieuws begint dat het een beetje spannend is. Je zei ook dat op het eiland mensen soms eigenzinnig zijn, een tikje eigengereid en ook wat eigenwijs. Je voert pittige discussies met elkaar. Maar één ding weet je zeker: de volgende dag moet je door met elkaar. Zo is het. Dat is ook een beetje hoe het in het dagelijks bestuur af en toe gaat. Uiteindelijk zijn we op elkaar aangewezen. Uiteindelijk staan we ook voor dezelfde boodschap en inzet. Opvallend is nog wel dat in 2015 er 63 sollicitanten waren voor jouw positie. Waar jij toen de uitverkorene was. Zeven vrouwen en 57 mannen hadden toen gesolliciteerd. In 2023 zijn er slechts 29 sollicitanten: elf vrouwen en achttien mannen. Ik ben benieuwd hoe dat over vier jaar is, Michiel. We gaan het zien. allemaal. We zijn heel benieuwd hoe dat afloopt, maar ik heb net al even kennisgemaakt met Rob Van de zware en zijn vrouw. Die morgen gaat beginnen. Wij zien natuurlijk ook uit naar de samenwerking in het dagelijkse bestuur. Nogmaals, het is geen vakantiebaantje: burgemeester op zo'n eiland. Je doet er wel hele waardevolle ervaringen op. Je ontmoet hele interessante en soms een tikkeltje lastige mensen. Ik vind dat persoonlijk wel leuk. Dat is Michiel op Texel zo, dat zal in Venray denk ik niet anders zijn. Laat ik ook zeggen: we gaan je zeer missen in ons clubje. Je was altijd sterk aanwezig, maar had ook echt een goede inbreng in onze samenwerking. Veel dank daarvoor. Namens mijn collega's ook. Zoals je zei zelf al zei: "Je hoeft nooit meer met de laatste boot naar huis." Dat ga je ook nog wel een beetje missen, denk ik. Venray wordt nu jullie thuis, van jou en André. Ik hoop dat het jullie daar heel erg goed gaat. Dat jullie een heel mooi nieuw avontuur daar krijgen. Ik weet ook zeker dat jullie dat samen kunnen. Jullie zijn echt een fijn stel. Dat wil ik ook wel eens hier in de raadzaal zeggen. Volgende week gaat er wel een boot naar Ameland. Maar vergeet ook niet in de toekomst de andere eilanden te bezoeken. Ik weet zeker dat jullie altijd van harte welkom zijn. Dank je wel, Michiel.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel, mevrouw Van Gent.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Mocht u denken: wat is het kaal? Waarom krijgt hij geen cadeautje? Die ligt nog achter in mijn auto, maar die krijgt hij straks.

Nick Ran VVD Texel

Waarvan akte, dank u wel. De volgende op het lijstje met sprekers heb ik hier een tijd niet gezien: mevrouw Huisman. Welkom.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Het is leuk om hier weer te zijn. Leuk om jou ook weer te zien, Michiel. Ik heb van iedereen het langste met jou samengewerkt. Je begrijpt: ik laat jou niet zomaar vertrekken zonder het woord tot je te richten. Daarbij komt natuurlijk ook: ik weet zoveel van je. Ik moet iets daarvan kwijt. Nu is het wel zo, gezien het grote aantal sprekers wat nog volgt is er beperkte tijd. Je hebt geluk. Ik moet de tijd beperkt houden. Maar goed, Michiel, je gaat heel ver weg. Helemaal naar Venray. Ver weg van Texel. En Texel moet op zoek naar een nieuwe burgemeester. Heel jammer, want je bent met er een. We hebben heel wat afgelachen samen in het college. Nog voor je komst naar het eiland speelde jij hier al de hoofdrol bij Ouwe Sunder. Kinderen deden jou na en met een ferme hamerslag besloten ze over allerlei wensen die ze hadden: zwembad en een sporthal. Volwassenen waren wat ondeugender en zetten je op Tinder. Dat krijg je met zo'n jonge burgemeester. Jouw voorganger Francine Giskes werd uitgezwaaid en daar hadden we ook een slogan: Francine zegt vaarwel, maar met Michiel redden we het wel. en iedereen keek natuurlijk uit naar de komst van onze nieuwe burgemeester. Zo gaat dat ook in Venray. Dat is daar helemaal niet anders. Want tijdens de carnavalsoptocht

in februari kwam je al voorbij. Ik heb de foto's gezien. Je dubbelganger was bijna niet van jou te onderscheiden. De bril, de ambtsketen, gehuld in schaapskleren met de tekst: ik ben ervoor geschapen. Hilarisch. Humor hebben ze daar wel en ik denk dat jullie je daar wel thuis gaan voelen. Michiel, bij jouw installatie mocht ik je namens het college verwelkomen op Texel. Dat werd toen gelijk een politiek statement. Want door overkantse bestuurders werd toen gesuggereerd dat Texel wel zou kunnen fuseren met de andere drie Koggemeenten. Ik heb jou toen direct meegegeven dat Texel zelfstandig wil blijven en dat jij niet de laatste burgemeester van Texel ging worden. Voor jou was dat je eerste burgemeesterspost. Jij had natuurlijk een maidenspeech voorbereid. Onbedoeld kreeg jij toen de lachers op je hand toen jij serieus meldde dat jij van plan was om casual Friday in te gaan invoeren op Texel. Casual Friday is dan niet strak in het pak op vrijdag, maar in informele kleding. Hoe kon jij weten dat op elke dag casual Friday is? Dat wist jij natuurlijk niet. Overigens heb jij je daar ook nooit aan aangepast: altijd keurig in het pak. Een korte broek was uit den boze. Daarom kreeg jij van het college voor je veertigste verjaardag een korte broek. Ik had nog gedacht aan de verschillende foto's, maar een korte broek. Uiteraard in de eilandkleuren: groen met zwart. Dames en heren, de broek stond echt geweldig. Dat wilden wij als college natuurlijk wel even aanzien. Maar dat heeft verder niet geholpen, want niemand heeft daarna ooit onze burgemeester nog in korte broek gezien. Michiel, nu heb ik begrepen dat jij en André een huis met zwembad hebben gekocht. Dus ik heb overwogen om een zwembroek voor je te kopen, maar dat is denk ik te hoog gegrepen. Ik denk dat je eerst maar aan die korte broek moet gaan wennen. André, ook jou zien wij met lede ogen gaan. Jij bent op Texel een gewaardeerd lid van verschillende verenigingen. Zoals het koor en de schaakclub. Ik kwam je ook regelmatig tegen bij evenementen. Altijd leuk om met jou te praten. Jij staat niet graag op de voorgrond in tegenstelling tot natuurlijk Michiel. Dat past wel goed. Het is jouw lot. Maar dat past goed. Michiel, als ik mij goed herinner, kreeg jij als afscheid als wethouder van Wageningen destijds een foto waarop jij stond afgebeeld als wethouder Hekking van Van Kooten en De Bie. Zo schuin voor de burgemeester het zicht op de burgemeester belemmerend. Dat is helemaal jij met de bril en de schoenen, lekker extravert. Wat de meeste mensen ook niet zullen weten, is dat ik jou heel graag in mijn pubquiz-team had gehad. Vanwege jouw muziekkennis. Jij hoort twee tonen en dan weet jij precies wie het zingt, de titel van het liedje. Vooral Songfestival liedjes, dat is ongelooflijk. Je kunt daar verder niet veel mee, maar het is wel een uitzonderlijke kwaliteit. Een andere kwaliteit is natuurlijk wel algemeen bekend. Jij bent een kei in openingen en het doorknippen van lintjes. Of het nu gaat om het openen van een museum of het openen van het in gebruik nemen van een schommel: mensen konden altijd een beroep op je doen. En dat met de zwaarste ambtsketen van Nederland. Ja, het is een prachtige ambtsketen maar best lastig in het gebruik. Een stugge ketting, waardoor de boel aan de voorkant een beetje opkruipt. Ik las in het VNG Magazine dat je daar wat op had gevonden. Je had uitgevonden dat je rechtop moest staan om de keten niet op de buik te laten klotsen. Dat gaat je heel goed af. Dat heb je natuurlijk ook vaak geoefend. Ik denk dat het met de ambtsketen van Venray een stuk beter zal gaan. Die is echt lichter en lijkt ook wat soepeler. Ik ben heel erg benieuwd hoe het je gaat bevallen. en ongetwijfeld gaan we nog veel van je horen in de media. Dus Michiel, jij laat hier wel iets achter maar in Venray vinden jij en André weer andere dingen. Ik wens jullie beide een hele gelukkige toekomst. Wij zullen jullie missen. Ik denk dat jullie ook nog regelmatig aan de Texelaars zullen denken. Bij een afscheid hoort een aandenken. Geen zwembroek, maar een cadeau waarvan ik zeker weet dat je die gaat gebruiken. De core business van een burgemeester verandert niet. Jij vindt het leuk om lintjes door te knippen. Ik zal je wel helpen. Een professionele scharensset in drie verschillende modellen waar je voorlopig wel mee voort kan.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel, mevrouw Huisman. Dan is de volgende op de lijst de buurman van mevrouw Huisman: meneer van Dalen.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Dank u wel. Enigszins verbaasd door de lengte van de speeches tot nu toe. Het was mij verzekerd om het kort te houden. Dus ik heb het kort gehouden. Geachte burgemeester, beste Michiel, namens Veteranen Texel wil ik je bedanken voor je inzet als burgemeester van ons mooie eiland. Je hebt je altijd hard gemaakt voor de belangen van de veteranen en de erkenning en de waardering die zij verdienen. Jouw achtergrond als wethouder in Wageningen zal daar ongetwijfeld bij hebben geholpen. Je was een betrokken en toegankelijke burgemeester. Toen we medio 2007 aangaven te willen onderzoeken of er een veteranen organisatie op Texel haalbaar was, bood je gastvrij de kantine van het gemeentehuis aan als locatie samen te komen. Je was daar zelf bij aanwezig. Je was ook onze eerste spreker. Nu is de Stichting Veteranen Texel een feit. Je stond opnieuw open voor een inhoudelijk gesprek over hoe zowel de gemeente Texel als de veteranen gezamenlijk invulling kunnen geven aan de Veteranenwet. Gesprekken die we helaas niet meer samen hebben kunnen

afronden tot formele afspraken. Maar die ongetwijfeld binnen afzienbare tijd gaan leiden tot concrete stappen. Tijdens de voor iedereen lastige en moeilijke coronaperiode heb ik als toenmalig Voorzitter vier en vijf Mei Comité Texel je steun enorm gewaardeerd. Het was werkelijk niet eenvoudig herdenkingsdiensten te organiseren in een omgeving waar niets mocht of kon. Terugkijkend denk ik dat we er toch goed in geslaagd zijn deze belangrijke momenten vorm te geven. Je hebt gekozen voor Venray als nieuwe uitdaging. We wensen je veel succes en plezier in je nieuwe functie als burgemeester van deze Limburgse gemeente. We hopen dat je je daar net zo thuis zult voelen als hierop Texel. Dat je daar net zo van waarde kunt zijn voor de veteranen. Michiel, wij zijn trots op je en we zullen je missen. Je bent een geweldige burgemeester geweest voor de Texelse veteranen. Lang hoefden wij niet na te denken over een herinnering om je mee te geven. Uiteraard geven we jou een flesje Grombaard als symbool voor erkenning en waardering. Michiel, bedankt voor alles en het allerbeste.

Nick Ran VVD Texel

Dank, meneer Van Dalen. Dank alle veteranen. De volgende is namens het college hier aan tafel: meneer Hooijschuur.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Michiel, ik ben de jongste wethouder geloof ik hier van één jaar. Tegelijkertijd met de andere twee heren met ervaring. Die zaten mij aan te kijken: Kees, doe jij dat. Dat komt wel goed. Acht juni 2022 begonnen als wethouder Texel in de wereld van de ambtenaren. Na 45 jaar eigen ondernemer. Kun je voorstellen, dat valt niet mee. Van tegen de gemeente schoppen en nu ineens moet je 'we' tegen elkaar zeggen. Michiel zei: "Het is nu we." We gaan er vier jaar tegenaan in de coalitie, dus ik denk: dat moet ik veranderen. Die eerste heb ik al gezegd, die hebben wat meer ervaring. We hebben best veel dingen op ons programma staan. De coalitie met elkaar: vier mannen en één vrouw in dat kamertje. s' Morgens om negen uur: Michiel opent de vergadering. Eerst gaan we even ouwenelen en horen wat er gebeurd is allemaal. Dan is hij weer op de hoogte van wie gescheiden is of met de vrouw weggelopen. Noem het maar op. Dat doen we dus ook. Maar goed. Wij moeten goed de stukken gelezen hebben, want Michiel zit daar heel verdomd goed in, in al die stukken. Ik hoef er niks voor te vertellen, want hij weet alles al. Het is alleen een kwestie: hoe breng je het die kant op? Ook wat betreft Texelaars met achtergrond, bijnamen, alle punten weet hij. We hebben het voor elkaar gekregen: in korte broek. Eva was weg, jij was weg en Michiel in korte broek. Dat hebben we twee keer gedaan, want Eva vond dat het niet kon. Maar wij heren, Eva was op vakantie drie weken, dus wij hebben dat gewoon gedaan. Joggingbroek nog een keer. Dat ging perfect. We konden geen foto's maken. Dat was verboden stond op het bord. Dus ook voor een geintje loop je niet weg. Je bent de burgemeester, maar je bent ook best persoonlijk goed te benaderen voor de mensen hier op het eiland. Dat merk ik overal. Wij dachten: dat is wel verdomd makkelijk altijd met de vergadering. Je weet veel en dan kunnen we ook snel klaar zijn. Inderdaad, meestal zijn we een uur of elf wel klaar. Dus moeten we met elkaar beoordelen wat we gaan doen. Om twaalf uur hebben we de lunch. Dus dat rekken we tot een uur of twaalf en dan gaan we eten met zijn allen. Niet niet altijd, maar meestal. Toen verliet Eva de zaal. Er waren nog vier mannen. Dat was wel verschrikken want nog iemand minder in de zaal en het was nog wel een vrouw. Maar goed, wij waren die schrik net een beetje te boven. Toen zei Michiel: "Ik heb ook een andere baan." Dat was dubbel verschrikken. We dachten: "Hoe moeten we hier nu weer mee aan?" We moeten er niet te lang bij stilstaan. Het is een totaal andere gemeente waar je heen gaat. Er zijn meer kippen en varkens dan toeristen op ons Texel. Dus ik dacht: als ik nu eerst een fles advocaat haal van Texel van Texelse kippen. Dan kun ja als je daar bent proberen hoe dat smaakt van onze kippen en die van meer achterin Nederland. Wat misschien wel meer milieuaspecten zijn. Ik weet het niet. Stel dat het niet lekker is, we hebben ook nog een flesje Jutter. Dan kun je het nog een beetje bij spoelen tot het genot. Dan moet je wel op je stoel gaan zitten. Maar goed, ik heb niet zo lang gewerkt als wethouder met jou als burgemeester. Anderen hebben wat meer ervaring. Ik heb het wel als een goede ervaring gehad. Het werd goed onderlegd als ik t iets niet wist kon ik het bij je vragen. Ook bij de andere twee. De samenwerking was perfect met z'n vijven, ook met Eva erbij. Ik hoop dat je daar in Venray hetzelfde hebt. Dat je precies dezelfde samenwerking krijgt. Veel succes namens Remco en Rikus. Dank u wel, meneer Hooijschuur.

Nick Ran VVD Texel

De volgende case op de lijst is meneer Hoogerheide.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Dank u wel, Voorzitter. Via u Voorzitter, richt ik het woord tot de afscheidnemende huidige burgemeester van Texel: Michiel Cornelis Uitdehaag. Ik heb het overwogen om u toe te spreken als scheidend burgemeester van Texel 'op sien Texels.' Ik mag aannemen dat de meesten hier in de zaal dat niet altijd verstaan, dus ik doe

het maar in het Algemeen Beschaafd Nederlands. Gelet op het aantal sprekers probeer ik het kort te houden. Thans kan ik stellen dat u door de inwoners zeer gewaardeerd en ook gerespecteerd wordt. Daarnaast is het voor u het daadkrachtige optreden wat ons steeds zeer aansprak. Maar en dat is een groot pluspunt: u stond zeker hier in de raad altijd boven de partijen. In uw functie als burgemeester, Voorzitter, bent u verantwoordelijk voor de openbare orde. Zo ook tijdens de grote uitslaande brand in Oosterend. Daar heeft u een zeer belangrijke inbreng gehad. Dat werd en wordt door de betrokkenen, maar ook door de inwoners zeer gewaardeerd. Soms zijn het beelden en herinneringen die iets oproepen. Om daaraan en voor later bij stil te staan, heb ik voor u een kleine mini-brandweerauto. Ik heb meer uit te pakken. Toen ik samen met mijn vrouw nog niet zo lang geleden in onze nieuwe auto kwam aanrijden, zagen wij van u een zeer verbaasde blik. We konden de gedachtes min of meer raden. Daar kwam u later in een zeer positief verhaal op de opmerking op terug. Om bij dat verhaal ook stil te staan: een mini-auto. Ik heb nu een geelkoperen kraan. Door een kraan kan liefde en genegenheid stromen. Je kan al dan gewenst of niet gewenst of toegepast hem dichtdraaien en weer open draaien. Als burgemeester wist u op het juiste moment dat kraan dan wel dicht of open te draaien. Ik hoop dat u in het nieuwe kantoor deze kraan een zichtbaar plaatje zou mogen geven. Een knijper. Als er op uw bureau te veel besluitstukken blijven liggen en die niet meer passen in deze knijper, dan zijn er een aantal oplossingen: papierversnipperaars lost het op of niet. Of met vakantie gaan en vakantie uitstellen. Maar beide voorbeelden passen u niet. Daarvoor bent u te slagvaardig geweest. Misschien strooi ik nu wel wat zout in een wond. Maar wonden genezen met de tijd. Soms blijven er littekens over. Afscheid nemen in uw functie is ook afscheid nemen van strand, de duinen, de zee, onze inwoners en in het bijzonder het ambtelijk apparaat. En niet te vergeten onze griffier. Tot slot: wij nemen nu met pijn in het hart afscheid van u. Hierbij heb ik voor u een boekje 'Texel in potlood' geschreven door Nel Koorn-Kikkert. Daarin kunt u zien wat een mooi eiland we zijn. Het is uitstekend weergegeven. Het gaat u en uw partner André goed in Venray. Nogmaals bedankt voor je tomeloze inzet. Tot slot komt er een olifant met een lange snuit en blies formeel het burgemeesterschap op Texel uit.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel. De volgende spreker op de lijst is mevrouw Visser.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Burgemeester, Voorzitter, portefeuillehouder, meneer Uitdehaag, Michiel: ik heb deze aanspreektitel allemaal gebruikt. Dat het zo veel verschillende aanspreektitels zijn komt doordat we elkaar spraken in verschillende rollen. Als dorpsbewoners die elkaar tegenkwamen in de supermarkt en nieuwsgierig in elkaars karretje keken wat de ander zou gaan eten. Als collega's in een gesprek op jouw kamer waarbij ik degene was die als kersverse raadslid graag wat van jouw dossierkennis wilde gebruiken. Maar vooral hier in deze raadzaal waarbij jij als portefeuillehouder probeerde om serieus mijn vragen te beantwoorden. Terwijl jij die vragen soms niet zo relevant vond. Waar je als Voorzitter van de raadsvergaderingen me altijd de ruimte gaf om een zegje te doen. Net als nu. Maar coach is een aanspreektitel die ik niet gebruikt heb. Dat ik die niet gebruikt heb, komt doordat die rol minder zichtbaar was. Misschien zelfs onderbelicht is gebleven in jouw ruim zeven jaar op Texel. Deze vergadering is een mooi moment om die rol eens te benoemen: coach. Coach zoals van een sportteam. Een coach gaat voor goede teamprestaties door ieder lid van het team in zijn kracht te zetten. En individuen te laten samenwerken aan hetzelfde doel. In dit geval bedoel ik met team natuurlijk de gemeenteraad. Als Voorzitter van de raadsvergadering is het logisch dat je altijd probeerde om verhitte discussies te kalmeren. En ervoor te zorgen dat iedereen aan de beurt kwam. Dat er nieuwe argumenten werden aangedragen in plaats van eeuwige herhalingen. En ieder de ander in zijn waarde liet. Zo wordt het beste resultaat bereikt. Dat was jouw taak. Maar als coach van het team ging je verder. Je was oprecht geïnteresseerd in de leden van het team en in wat zij buiten de raadzaal deden. Je moedigde nieuwe commissie- en raadsleden aan en stond klaar voor een ieder die dat nodig had. Mede door deze menselijke coachende aanpak heb ik het aangedurfd om raadslid te worden. Dat ligt ik graag toe. In december 2021 gaf mijn vader, toen een raadslid, aan dat hij erg hoestte en zich niet fit genoeg voelde om voor de raadsvergadering naar de raadzaal toe te komen. Het werd door jou en de griffier direct besloten dat er digitaal vergaderd zou worden. Met corona was dit nu eenmaal een optie. Mijn vader heeft dat zeer gewaardeerd vooral omdat het achteraf een hele heftige vergadering bleek te zijn. Op deze manier heeft hij toch zijn stem kunnen laten gelden. Dat was erg belangrijk voor hem. Enkele weken daarna bleek dat Dries niet meer beter zou worden. Na thuiskomst uit het ziekenhuis begin januari vroeg hij of jij en Marit bij hem langs wilden komen voor een gesprek. Hij had die week meerdere gesprekken ingepland en aan het einde van de week was hij moe. Moe, maar gerustgesteld. Hij had voor zichzelf de zekerheid dat hij alles geregeld had. Wij, de familie, zagen dat aan hem en voelden zijn onrust afnemen. Tijdens jullie gesprek gaf hij aan dat hij actief raadslid wilde blijven tot hij na de verkiezingen afscheid van de raad zou nemen. Het mocht niet zo

zijn. Twaalf dagen na jullie gesprek stierf hij. De kieslijst was toen nog niet ingeleverd. Ik heb toen goed nagedacht over of ik überhaupt wel raadslid wilde worden. Ik twijfelde al of ik het zou kunnen. Zonder de hulp van mijn vader leek het nog moeilijker. Op het moment dat jij in die tijd als Voorzitter van de gemeenteraad alles zakelijk had afgehandeld, was ik waarschijnlijk afgehaakt. Maar als een ware coach van het team ging je met de situatie om. Je hield raadsleden en ambtenaren op de hoogte en gaf hen de ruimte om te rouwen. In zijn afscheidsdienst en in de raadsvergadering van februari stond je heel mooi stil bij wat Dries voor jou had betekend. Je maakte het voor mij heel duidelijk dat, ondanks dat de politiek hard kan zijn en dat het echt werken is en dat het soms ondanks je harde werk tegenvallende resultaten oplevert, het ook mensenwerk is. Dat de gemeenteraad het als een team samen moet doen. Zich dus bij tijd en wijlen om de ander moet bekommeren. Voor elkaar klaar moet staan. Het besef dat het in ieder geval hier op Texel zo werkt, maakte dat ik de stap durfde te zetten. Nu sta ik hier. Ruim een jaar raadslid en aardig in mijn rol gegroeid. Ik heb er erg veel plezier in en het was toch zonde geweest als ik er vanaf had gezien. Ik ben je dus persoonlijk dankbaar om je menselijke manier van burgemeester zijn. Ik vind het moeilijk om afscheid te nemen, maar zo zijn er hier nog wel meer. Dat maakt het waarschijnlijk ook voor jou erg moeilijk. Jij gaat ons natuurlijk ook ontzettend missen. Daarom heb ik voor jou dit afscheidscadeau. Een mooie, uiteraard rode zakdoek, om af en toe een traantje mee weg te pinken of je neus eens flink te sluiten. Vertrouw me, dat lucht op, Michiel, ik wens je alle goeds in Venray.

Nick Ran VVD Texel

Dank voor de mooie woorden, Anneke. Mevrouw Koot, aan u het woord.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Beste Michiel. Een kort woordje bij je afscheid als burgemeester van Texel. Jong, ambitieus veel energie en gevoel voor humor. Of moet ik zeggen: een lichte neiging tot plagen. Zo zou ik jou als burgemeester omschrijven. Ik denk dat Venray daar heel goed mee uit de voeten gaat kunnen. Michiel, je bent een uitstekende ambassadeur voor het eiland Texel geweest. Mijn oprechte complimenten. Je werk is veelzijdig. In de vergaderingen noem je dat: in de rol van. Je hebt zelfs ooit op een Waddenbijeenkomst de rol van Sinterklaas op je genomen. Je speelde het met verve. Gelukkig deelde je geen cadeautjes uit. En had het ook geen financiële consequenties. Als lid van de gemeenteraad wil ik je bedanken voor de wijze waarop je de raadsvergaderingen hebt voorgezeten. Als inwoner wil ik je complimenteren met de oprechte belangstelling voor de inwoners en hun wel en wee. Ik kijk terug op een plezierige samenwerking. Ik dank je hiervoor hartelijk. Ik wens jou en je partner André een goede toekomst in Venray.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel, mevrouw Koot. Mevrouw Dros, aan u de eer.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Dank u wel, Voorzitter. Michiel, enige weken geleden liep ik op het strand de duin over en daar zag ik dat er van enige duinen zand afgewaaid was. Wij hadden net een paar weken een RIA gehad. Een gebeuren in de Stayokay over kustafslag en strand en zo. Toen viel de inspiratie in mij voor een Haiku. Degenen die dat niet weten: dat is een Japanse poëzievorm. Heel weinig woorden. Slechts vijf lettergrepen, zeven lettergrepen, vijf lettergrepen. Hij heet 'Verandering': Verandering, misschien niet zo erg. Het begint met een kerfje. Zand anders dan burg.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel, mevrouw Dros. Dan is het de beurt aan mevrouw Van de Wetering.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Michiel, de eerste keer dat ik je zag, vielen je schoenen, je interesse voor Texel en je lange sollicitatiebrief op. De schoenen gaven je karakter en je eigen stijl aan. Ik heb net gekeken maar vandaag zijn ze heel ingetogen. De interesse. Ik heb nog nooit zo snel iemand alle familieverbanden op te doorgronden. Van wie ben je er een? Dat moet je aan Michiel vragen, want die weet zo'n beetje alles. Ik weet dat je vanmorgen nog bij een zestigjarige huwelijksjubileum bent geweest. Op zijn laatste dag. Die lange sollicitatiebrief was wel een voorbode. Je kunt nog steeds heel moeilijk kort zijn. De rest wordt een beetje een kritisch verhaal. Voor de anderen misschien een beetje moeilijk. Ik weet dat je een moment uit Harlingen gebruikt hebt tijdens je sollicitatie in Venray. Als voorbeeld hoe je omgaat met raadsleden. "Dit raadslid kan wel wat hebben", zei je. Dat klopt, maar dit raadslid is ook eigenwijs. Nu heb ik eens te horen gekregen van jou dat ik bepaald beeldmateriaal moest verwijderen. Ik heb toen gezegd tegen de griffier dat ik het desbetreffende beeldmateriaal zou meegeven wanneer je weggaat. Dat is dus nu. Ik heb het jaren bewaard, maar dit niet

verteld. Het dateert van tien maart 2017, 15:40 uur. Ik heb hem niet op het scherm gezet. Wanneer je goed nadenkt weet je dus wat hierin zit. Ik geef je een tip mee: doe het hier niet open. André: let wel op de rechterbovenhoek. Michiel, daar ga je dan. Ik zal je missen. Doe de groeten aan mijn familie, want ik heb ook familie Van de Wetering in Venray. Je bent er voorlopig nog niet van verlost. Burgemeesters moeten niet achter in een bus in slaap vallen. Dat is de korte samenvatting.

Astrid van de Wetering D66 Texel

Voorzitter, de rechter bovenhoek is belangrijk.

Nick Ran VVD Texel

De volgende twee sprekers gaan iets vrij unieks doen. Meneer Hercules en meneer Oosterbaan.

Eric Hercules PvdA pro Texel

Voorzitter, we gaan het iets anders doen. We begrijpen dat de tijd van onthullingen daar en serieuze praatjes zijn geweest. Het wordt nu bonte avond. Nee hoor, het valt mee. We hebben wel een iets andere vorm, namelijk de volgende: daar zijn we dan. Beestachtig de wekelijkse podcast bioloog Arthur Oosterbaan mensen uit het nieuws op gemakkelijke en verhelderende wijze vergelijkt met dieren. Beestachtig. Hallo, Arthur Oosterbaan. Dag, Erik Hercules. Het was weer een bewogen weekje. Ruud Bezem werd Nederlands kampioen autocross in de klasse vrije standaard. Arjan Trap in de picture met een prachtige foto-expositie in de tuin van Brakenstijn. En de drieëntachtigjarige Al Pacino verwacht een kind van zijn 29-jarige vriendin. Dat zou jou interesseren denk ik. Maar Arthur, over welk mens uit het nieuws gaan we het hebben in deze bijzondere raadsvergadering? Dat ligt wel heel erg voor de hand. We gaan het hebben over Michiel Uitdehaag. Michiel Uitdehaag. En die gaan we vergelijken met een dier? Michiel werd geboren in Rosendaal. Studeerde Planologie te Wageningen. Was daar ook bestuurslid van de jonge Democraten en werd in Wageningen ook nog eens een keer raadslid en wethouder. In het jaar 2016 werd Michiel burgemeester op Texel. Nu gaat hij samen met André het eiland verlaten en wordt burgemeester ergens ver weg aan de overkant te Venray. Arthur, de belangrijkste vraag natuurlijk is met welk dier wil jij Michiel gaan vergelijken en waarom? Ja, ik hou het nog spannend. Hij wil graag gezien worden. Hij is erg scherpzinnig. Hij is altijd op de qui-vive. Op één moment na heb ik net gehoord. Posities vindt hij heel belangrijk. Hij kent alle mensen, hij weet ook wat hun posities zijn. Hij is ook wel streng en houdt van het toernooi. Hij houdt ook van snelheid en grote afstanden afleggen bij voorkeur met een auto. Hij houdt van opvallende verschijning: brillen schoenen. Hij is graag in het middelpunt, extravert. Er is maar één dier die dat ook heeft en dat is de kemphaan. Dat is een soort vogel, dacht ik. Ja, dat is zeker een vogel en dat is één van de vogel waar Texel beroemd om is. De toernooiveldjes lagen midden op de staart in polder Walenburg en nog altijd worden daar regelmatig kemphanen gezien. Maar het gaat wel vrij slecht met de kemphanen. Hoe ziet zo'n kemphaan eruit? Want jij weet er meer van dan ik. Valt Michiel daar ook uiterlijk mee te vergelijken? Niet helemaal, maar wel een beetje. Het is een steltloper. Hij staat vrij hoog op de poten. Hij heeft een snavel die ongeveer even groot is als zijn kop. In de broedtijd zijn de mannelijke exemplaren prachtig gekleurd en hebben een grote kraag om hun hals heen. Ook kleine kraagjes op de kop. Een beetje een ijdele vogel? Ja, dat kun je wel zeggen. Toch niet zo van toepassing op Michiel. Nou, ik vind van wel. Die kraag, een opvallende verschijning. Kijk, Michiel Uitdehaag als hij gaat harken in de tuin, dan doet hij dat bij voorkeur in de voortuin. Want dan komen de mensen langs. Nakend? Zeker niet. Altijd netjes. Dat is een kemphaan ook. Oké. Waarom heet een kemphaan eigenlijk een kemphaan? Ja, dat zal ik vertellen. Ze hebben toernooien. De vogels verzamelen zich op een bepaalde plek. De mannetjes vechten dan om de gunst. Bij kemphanen is dat om de vrouwtjes. Ik weet niet helemaal of dat overeenkomt met Michiel. Volgens mij niet. Dan heb je ook nog drie types. Dan moet ik uitleggen: je hebt namelijk drie types van kemphanen die alle drie een verschillende rol spelen in dat toernooi. Je hebt de vechthanen, die hebben in het algemeen een donkere kraag en die vechten. Nu valt dat vechten nog wel mee, hoor. Dan heb je de satelliethaan. Die vechthanen staan in het centrum. Die vechten zich echt in het centrum. De satelliethanen zitten daar een beetje omheen, maar die vallen het meeste op. Zij hebben vaak de meest mooie kleuren. Dan heb je de geheimzinnige faar. De faar is een onopvallende kemphaan. Hij ziet er een beetje uit als een vrouwtje. Ze scharrelen tussendoor en hopen dat ze toch nog een beetje in de belangstelling van de dames komen. Die laatste is het dan niet, denk ik. Absoluut niet. Hij is ook beslist geen vechthaan dus de heer Uitdenhaag kan alleen maar vergeleken worden met een satelliethaan. Dat lijkt me een hele mooie vergelijking. Je zegt: "Dat is een soort toernooiveldje." Ik geloof dat het ook een andere naam heeft. Wist je dat niet? De plek waar de kemphanen met elkaar vechten, en dat is best wel te vergelijken met zo'n raadzaal, heet een stoeiplaats. Ik weet niet waarom, maar op een bepaalde manier vind ik dat woord heel erg bij Michiel passen. Ik denk ook dat als hij straks in Venray voor het eerst in de stoeiplaats, de raadzaal zit, dat hij zich dit herinnert. De prachtige kragen van die kemphanen deed mij ook een beetje denken aan de schitterende uniformen van de mensen van de

brandweer, van reddingsmaatschappij. Het is algemeen bekend op Texel dat de heer Uitdehaag daar een groot fan van is. Hij houdt van verkleden? Vooral ook van mannelijke schoonheid. Je hebt ook trekvogels. Is een kempiaan een trekvogel? Absoluut. Dat komt weer overeen met de voorliefde voor vervoermiddelen zoals auto's. En dat hij na één periode alweer verder trekt naar een volgende plek in dit geval? Er wordt beweerd omdat de kempiaan het hier heel moeilijk heeft, dat ze door trekken naar Rusland. Daar een glorieuze toekomst tegemoet gaan. Tot aan Siberië toe. In de winter zijn ze in de Sahel. Ik weet heel zeker dat dat niet allemaal overeenkomt met het leven van de heer Uitdehaag. Ik zie toch een soort kip voor me. Nee, helemaal niet. Het is veel slanker veel sierlijker. Veel leuker. Kun je ze eten? „Ja, in de Sahel worden ze gegeten. Smakelijk hapje? Vrij klein denk ik hoor. Het is klein vogeltje. Om af te sluiten en dat is een vraag die ik je altijd in de podcast stel, Arthur. Zou je voor mij het geluid van Michiel de kempiaan kunnen nadoen? Dat is heel makkelijk, want ze zijn namelijk ontzettend zwijgzaam. Dus ik hoef helemaal niets te doen. Ik geloof er niks van, Arthur. Dat was een hele mooie vergelijking. Dank je wel en tot de volgende keer. Ik denk dat het nog een tijdje zal duren voordat wij het volgende dier zullen behandelen. We wensen André en Michiel heel erg veel plezier en succes helemaal daar in het zuiden.

Nick Ran VVD Texel

Dank Erik Hercules en Arthur Oosterbaan van de podcast 'Beestachtig'. Iedere week vind je een nieuwe aflevering of Spotify of Apple Podcast. Meneer Lely en friends.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Dank u wel, Voorzitter. Zoals bij mij gebruikelijk is Michiel, dat is een traditie dat ik de vertrekkende burgemeesters uitgeleide zing. Je bent al de tweede. Ik zat ook net te denken na al die toespraken. Ik denk: Venray, je bent gek op een eiland. Je hebt allerlei contacten. Wat weet jij meer van de zeespiegelstijging dan wij?

M.C. Uitdehaag Burgemeester

Als het echt fout bij de klimaatverandering zijn jullie welkom in Venray. Dat is het korte verhaal.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Ik had al zo'n vermoeden. We hebben één keer heel kort geoefend, dus we houden het fris. Ik denk dat dat wel gaat lukken. Net zoals de heer Oosterbaan net zei: "Bij iedere mens is wel een vergelijking met een dier te maken." Ik ben in sommige stukjes vrije tijd ook wel muzikant. Dan maak ik als iemand weggaat liedjes over personen. Want iedere persoon heeft ook wel ergens een liedje dat bij hem of haar past. Dat zouden we nu graag willen proberen ten gehore te brengen. Het is gestoeld op 'My generation' van de Who. Misschien wel bekend, misschien net voor jouw tijd. Gele schoenen, gekleurde bril. We laten ook wel weten wat hij wil. Was hij hier nog maar pas? Hij wist wel van wie het kindje was. Het is onze burgemeester, het is onze burgemeester. Helpt onze burgemeester uit de brand. Staat voor Texel aan de overkant. Staat bij Sint echt geen flater. Maar ligt dan wel snel in het water. Onze burgemeester, onze burgemeester. [onhoorbaar 01:07:45] uit Zweden geweest. En heeft de Topper [onhoorbaar] Dus ik denk dat we hem soms wel terug gaan zien. Michiel, onze burgemeester. Michiel, onze burgemeester. Kent zijn dossiers echt wel goed. Hoewel hij onze namen soms nog leren moet. Zijn tijd bij ons is nu achter de rug. Maar ik moet nog wel mijn boeken terug. Het is onze burgemeester, onze burgemeester. Het was onze burgemeester. Hij heeft ons wel begeistert. Stiekem wel een feestert.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel, allen. Dat brengt ons bij de volgende spreker. We blijven het bij het culturele houden. Dat is onze eilanddichter, mevrouw Van Beek.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Zo'n zeven jaar geleden in de eerste week dat Michiel onze burgemeester was, heeft hij de eerste eilanddichter ingehuldigd. Dat was ook het eerste officiële moment. Ik was daar toevallig bij. Nou ja, misschien niet zo toevallig, maar ik was daar in ieder geval bij. Hij vertelde dat hij al veel had geleerd, namelijk dat je niet in Texel, maar op Texel woont. Ik moest daaraan denken toen ik bezig was om een gedicht voor te bereiden. Ik denk: wat is dat lang geleden. Dat zou je toch niet meer bedenken na al die jaren wat er allemaal gebeurd is. De afgelopen weken heb ik meerdere gewone mensen die hier ook nu niet zijn gevraagd: de burgemeester, vertel eens? Een aantal van die ervaringen zijn verwerkt in dit gedicht. 'Met dank' staat er boven. De m van Michiel is ook de letter van een door zijn ambt geketend man. Meneer de burgemeester, is het dan. In de zeven jaren werd zijn zuidelijke g een Texelse klank. Een vertrouwd geluid dat ertoe deed. Zijn toon, aandacht en beleid loodste ons door coronatijd. De m van Michiel is ook de letter

van Meierblis. Zijn lobby en vurig pleidooi om cultureel erfgoed te behouden. Toch is hij goed in brandjes blussen. In de laatste weken nog. Zelfs strontscheppen is een kwaliteit. Vooral als die van een vinvis is. Onderhandelend tot het skelet bij Ecomare ligt. Nat pak buiten in de haven bij het naderen van de Sint. Een man die de burger nabij eenvoudig vindt. De m ook van meebewegen en meebouwen. Binnen lands- en eiland grenzen. Straks gaat hij noord met zuid verbinden. Ervaring benutten in ander gebied. En een hem zeer gegund geluk. De m van Emmalaan hebben ze in Venray niet.

Nick Ran VVD Texel

Dank u wel, mevrouw Van Beek. Voordat we zo meteen Michiel zelf het woord gaan geven en ik hem nog iets namens de hele gemeenteraad mag veranderen wil ik vragen of er nog iemand in de zaal is? Mevrouw Setz wil nog iets zeggen. Zijn er nog anderen in de zaal die zich nog niet gemeld hebben, maar wel het woord tot Michiel willen richten? Dan blijft het bij mevrouw Setz. Gaat uw gang.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Als rector-bestuurder van de middelbare school op Texel wil ik jou natuurlijk ook even wat zeggen. Dat snap je. Want in jouw ambtsperiode, Michiel, is er iets heel bijzonders gedaan voor het voortgezet onderwijs op Texel. Graag sta ik daar bij stil. Tijdens jouw ambtsperiode is onze school voor het voortgezet onderwijs op Texel namelijk verzelfstandigd. Tot oktober 2018 was het zo dat het bestuur van de school in handen was van het college en de burgemeester en wethouders. Dat hield in dat de burgemeesters van Texel tevens Voorzitter waren van het schoolbestuur van de OSG De Hogeberg. Ze waren daarmee het bevoegd gezag van onze school. Als je de archieven induikt zie je dat in 2006 al onderzoek werd gedaan naar andere bestuursvormen van het openbaar onderwijs op Texel. Die dubbele pet die het college had als lokaal bestuur en schoolbestuur was niet altijd even handig. Met regelmatig onderwerp van dialoog en vaker nog van discussie. Tien jaar later in 2016, toen jij kwam, was die verzelfstandiging nog steeds geen feit. Jij hebt me wel eens toevertrouwd dat je bij het aanvaarden van je burgemeesterschap op Texel toen min of meer verrast werd met het feit dat je naast je burgemeesterstaken ook nog verantwoordelijk was voor het besturen van een school. Deze constructie kwam bijna nergens meer voor in Nederland. Jij zag dat het niet handig was. Als toenmalige Voorzitter van bestuur van de school zette je in op het versterken van de bestuurskracht. Dat hield in dat het bestuur van de OSG werd ingericht conform het Raad-van-Toezicht-model. Met een heldere rolverdeling waarbij alle checks and balances werden vastgelegd in statuten. Deze bestuurlijke inrichting was veel zuiverder. Het voorkwam mogelijke belangenverstrengeling en sloot veel beter aan bij de meeste andere onderwijsinstellingen en bij regionale samenwerkingen. In juli 2018 werd het voorgenomen besluiten om de school zelfstandig als stichting OSG De Hogeberg verder te laten gaan in de commissievergadering besproken. Rationeel was het een goed besluit, maar emotioneel deed het wel een beetje pijn. De school en de gemeente waren zo lang met elkaar verbonden. Er waren ook zorgen. Zou het wel goed gaan als de school dat helemaal zelf ging doen? Enfin, de verzelfstandiging van de OSG werd in de raadsvergadering van elf juni 2018 behandeld als hamerstuk. Op één oktober 2018 was de verzelfstandiging een feit. Je knikt. Je weet het nog. Ik was er nog niet bij. Ik was er pas begin 2019. Ik kan me heel goed voorstellen dat het vlak daarna niet zo goed bleek te gaan met het onderwijs op de OSG. Dat dit voor betrokken critici die we soms als Texelaars ook wel kunnen zijn reden was om te roepen: "Zie je wel, we hadden nooit moeten verzelfstandigen." Toch was het een heel goed en wijs besluit. Juist door te verzelfstandigen kreeg de school de bestuurlijke slagvaardigheid. En kon een verbeterplan voor het versterken en het op orde brengen van de onderwijskwaliteit snel en met kennis van zaken worden doorgevoerd. Zonder met al teveel ambtelijke vertraging. Je hebt als burgemeester en toenmalige Voorzitter van de school het lef getoond om een lange keten die zo vertrouwd was voor Texel te doorbreken. Een stap die door het toenmalige college en de gemeenteraad is genomen, met een visie om het voortgezet onderwijs op Texel te blijven behouden. Ik hecht eraan, nogmaals, om expliciet te benoemen dat het een heel wijs besluit was. Hoewel je op papier afstand deed van de school, deed je dat in je hart niet. Ik heb je altijd ervaren als zeer betrokken bij de school. We hadden regelmatig, informeel en formeel contact met elkaar over uiteenlopende zaken. Ik kon je echt altijd bellen en jij mij ook. Vaak moest er snel geschakeld worden in cruciale kwesties. Maar ook kleinere zaken kwamen aan bod. Zoals laatst toen jij aan mij vroeg of ik een bepaalde leerling een dag vrij wilde geven, zodat hij thuis kon zijn. Omdat de Koning en de Koningin op bezoek zouden gaan bij de boerderij van zijn ouders. Ik mocht het niet zeggen. Het heet KP. Je was ook altijd erg betrokken bij de examenleerlingen. Je probeerde elk jaar op de diploma-uitreiking aanwezig te zijn. In 2020 was dat een beetje lastig. Dat was een speciale diploma-uitreiking want dat was na de eerste tijd van lockdown. Het was in de tijd van hele strenge coronamaatregelen. Grote groepen mengen, dat was niet toegestaan. We moesten als school improviseren en creatief zijn. We wilden vooral de leerlingen na die strenge lockdown periodes een onvergetelijke en feestelijke diploma-uitreiking bezorgen. We hadden daarom een uitreiking bedacht waarbij

de examenleerlingen coronaproof met hun familie over een rode loper in feestelijke galakledij hun diploma in ontvangst konden nemen. Ik was net anderhalf jaar bij de school. Onze leerlingen geven de meeste nieuwe mensen een bijnaam. Zo kreeg ik die ook. Daar zijn ze echt heel goed in. Ik werd Koningin Maxima genoemd. Je kunt het slechter treffen. Dus wij als docenten en medewerkers zouden ook allemaal in gala gaan. Vanwege die bijnaam had ik bedacht dat het leuk was om als Maxima van de OSG mij te verkleeden. Dus compleet met blauwe jurk en kroontje. Dan zou ik op die manier aan het begin van de rode loper de leerlingen en hun ouders verwelkomen. Om een beeld te geven: dat zag er ongeveer zo uit. zo. Toen belde jij, Michiel of je nog iets kon betekenen tijdens de diploma-uitreiking. Ik vertelde jou over het plan en stelde voor om samen aan het begin van de rode loper te gaan staan. Dat wilde je wel. We hadden al pret vooraf. We hebben inderdaad het scenario besproken dat jij Willem-Alexander was, maar dat hebben we niet gedaan. Geïnspireerd door mijn Maxima-plan opperde jij enthousiast dat je een smoking voor jezelf zou regelen. En ik flapuit die ik soms kan zijn zei: "Hartstikke leuk, Michiel, jij in smoking met je burgemeestersketting. Ik in Maxima-jurk met kroon. Dan ruilen we halverwege de avond. Dan mag jij mijn kroontje op en doe ik je ketting om." Dat vond jij ook een hartstikke leuk idee. Alleen op de middag voor de uitreikingsavond belde jij me op. Je partner had klachten. Toen waren de maatregelen nog zo streng dat je als huisgenoot klachten had, dat je dan zelf ook thuis moet blijven. De spijt droop echt door in je stem. Je vond het oprecht jammer. "Mijn smoking hangt al klaar aan de kledingkast", zei je teleurgesteld. Het ambt als burgemeester maakt echter ook dat je altijd het goede voorbeeld moet geven. Je kon niet anders dan thuisblijven. In 2020 kon je er niet bij zijn. Een jaar later waren jij en de wethouder er toen ook nog digitaal wel weer bij. Zoals ik al zei: "De school en de leerlingen zaten in je hart." Dus namens alle huidige leerlingen, maar ook de toekomstige leerlingen van de OSG wil ik je bedanken voor je lef en visie destijds om de school te verzelfstandigen. De gemeente Texel en stichting OSG De Hogeberg trekken nu elk sterk en elkaar aanvullend, met eigen expertise en knowhow gezamenlijk op in diverse vraagstukken. Dat geeft een gezonde dynamiek en een impuls aan toekomstbestendig kwalitatief goed en kansengelijk onderwijs op Texel. Daarom willen wij als school jou iets geven als dank. Een aandenken. Dat is een kistje. Dat is gemaakt van hout van het Texelse Iep. In de deksel van het kistje staat iets gegraveerd: OSG De Hogeberg dankt haar burgemeester Michiel Uitdehaag. Dat komt weer vanuit ons hart. Omdat jij in 2020 zo teleurgesteld was dat je mijn kroontje niet op kon zetten, mag jij nu mijn kroontje hebben. Dat stop ik in het kistje. Michiel daarin Venry, waar je heen gaat, daar houden ze wel van een verkleedpartijtje. Ik weet zeker dat ze daar niet raar opkijken als jij het af en toe opzet. Hopelijk denk je daar nog eens aan Texel want de school en jij zullen altijd een beetje verbonden blijven. Heel hartelijk dank.

Nick Ran VVD Texel

Ik gaf zojuist aan dat ik iets mag overhandigen namens de gemeenteraad. Dat is niet alleen namens de gemeenteraad, ook namens college en alle medewerkers van de gemeente. Dat wordt op dit moment door Karin en Bart gehaald. In de tussentijd wil ik nog iets kort zeggen. Ik heb je vorige week na de raadsvergadering kort toegesproken. Ik let nu op de klok. Deze vergadering gaat tot uiterlijk zes uur duren. Jij krijgt zo meteen nog het woord. Het hoeft niet, trouwens tot zes uur. Daar komt het al binnen. Neem eerst het cadeau in ontvangst. Dan maak ik zo meteen mijn korte woord af. De camera staat op de achterkant en Bart doet de camera. De foto's zijn gemaakt door Justin deze maand, zodat je een stukje van het mooie Texel mee kunt nemen naar Venray. Tenminste, het is een heel stuk geworden. Michiel, nog een kort woordje als raadslid. Veel van mijn collega's hebben al hele mooie dingen gezegd en het meeste daarvan kan ik alleen maar beamen. Wat nog niet gezegd is, wil ik toch nog meegeven. Corry gaf al aan dat de Texelaars best wel criticasters zijn. Dat kunnen we denk ik allemaal als raadsleden, maar ook als college en burgemeester onderschrijven. Texelaars zijn eerlijk, nemen geen blad voor de mond en zullen absoluut zeggen wat ze denken. Jij hebt een aantal maand geleden aangegeven dat je gaat vertrekken naar Venray. Ik heb niemand gehoord die zei: "Ik ben blij dat hij weggaat." Eigenlijk was de enige reactie: "Hij had van ons nog best wel even mogen blijven." Dat kan ik helemaal onderschrijven. Michiel, dank je wel voor de samenwerking de afgelopen zevenenhalf jaar. Het ga je goed in Venray. Dan neem ik de ambtsketen over. Dan geef ik jou het woord.

Afscheid Michiel Uitdehaag

Dan toch het moment wat mooi, maar ook wel lastig is. Heel fijn om jullie nog iets te kunnen zeggen. In ieder geval heel veel dank voor de komst van iedereen naar deze plek. Zelfs uit Venray is een aantal mensen hier naartoe gekomen. Dank voor alle mooie woorden, acts, gedichten en alle kado's die zijn gegeven. Daar gaan we heel erg van genieten. We zullen natuurlijk voor dat kunstwerk van de gemeente Texel een mooi plekje zoeken ergens in ons huis. Ja, zeven februari was het wel duidelijk. Ik zou burgemeester van Venray worden. Ik kan hier wel vertellen dat de Koning enthousiast in de bus zei: "Michiel, ik heb begrepen dat het

allemaal rond is." Ik zei: "Nou, Majesteit, een kleine hick-up." Hij schrok in die bus. Ik zei: "Ja, inmiddels weet de minister het, de ministerraad weet het ook, die zijn kennelijk al akkoord. Maar ik wacht nog op een handtekening van iemand." De Koning zelf. Inmiddels is dat bewijs ook aan ons gegeven. De Koning heeft het Koninklijk Besluit genomen. Daarmee is het ook onherroepelijk. Je gaat dan toch terugkijken op al die jaren op Texel. Er is al aardig wat de revue gepasseerd. Ik wil in ieder geval terugkijken en op een aantal dingen ingaan. Daarna ook nog wat meegeven voor de Texelse toekomst. De gebeurtenissen zijn al genoemd: de brand in Oosterend zal mij altijd bijblijven. Vier woningen verwoest. Onbewoonbaar niet eens, maar echt verwoest. Wat je dan ook meemaakt in het leed van mensen die soms nog de hoop hadden dat het met hun huis zou meevallen, dat blijft je als burgemeester echter altijd bij. Omstandigheden waren ook zo dat het ook wel risicovol was. De brandweer had de handen er vol aan om mensen uit Den Helder te krijgen. Omdat de waterstand al te laag was om de Teso nog te kunnen laten varen. Het woei heel hard. Dus op vele tientallen meters afstand van de woningen die in brand stonden, vlogen de makelaars dat zijn de kopgevels van de andere woningen die ook in brand. Ze hebben de handen vol gehad. We zijn er als Texel heel goed weggekomen. Dat doet je wel goed als je twee weken terug van één van de bewoners die nu daar weer kan wonen, dat heeft ongeveer drie jaar geduurd, thuis nog een kaart in de bus krijgt met alle danken voor het moment dat je als burgemeester was. Het is uiteindelijk mensenwerk, maar toch heel mooi dat mensen die moeite dan ook nog nemen om dat te laten blijken. De coronatijd is een soort van aan het verdwijnen uit ons collectieve geheugen. Misschien is dat in sommige opzichten maar beter ook. Het was wel een hele heftige tijd. Wat je ook ziet is dat burgemeesters op dat moment geen kant uit konden. Allemaal hun post wel hebben blijven bezetten. Ik persoonlijk denk dat het ook geen toeval is dat er nu een versnelling aan het ontstaan is in de verplaatsing van burgemeesters. Het waren twee hele lastige jaren. We hebben met plezier gewoond hier op het eiland. De omgeving was prachtig. We hadden veel ruimte als je dat vergelijkt met bijvoorbeeld Amsterdam of Rotterdam. Het leed wat je dan meemaakt met mensen die dierbaren verliezen, de zorg en de Thuiszorg die jarenlang op de tenen heeft gelopen, ook onderdeel nemers die hun omzet zagen verdampen. Achteraf moeten we constateren dat de impact een andere is geweest dan misschien vooraf. Maar het was ook die onzekerheid vooraf die heel veel mensen natuurlijk wanhopig maakte. Dat was als burgemeester een ingewikkelde tijd. Je staat er voor. Ik heb het met plezier gedaan. André weet thuis ook wel: na drie, vier keer bekijken van de speeches van minister Rutte heb ik ze niet meer bekeken. Ik kon het niet aanzien. Ik heb de samenvatting keurig op nu.nl bekeken. Andere collega's vonden het wel eens ingewikkeld. Iedereen doet op dat moment zijn best. Dat moeten we ons voorhouden, maar het was niet eenvoudig. Ik ben er wel trots op dat we in die tijd met de VVV, Teso, de ondernemersstop op Texel en de huisartsen een gezamenlijke brief hebben gemaakt aan alle mensen die op vakantie hiernaartoe kwamen. De communicatie was natuurlijk vooral gericht op inwoners, maar de communicatie aan toeristen was er nog niet. Mensen hebben op vakantie alleen maar het gevoel dat de regels anders zijn, of dat misschien corona er op de eilanden niet was. We wilden voorkomen dat mensen hier naartoe kwamen met die gedachten. Ik ben er wel trots op dat we dat met zijn allen jarenlang hebben voorgehouden. Dat op een enkele uitzondering na die samenwerking met al die partijen ook al die tijd heel erg goed is geweest. Dat heeft me ook weer heel goed gedaan. Daar mag de zorg wel heel erg trots op zijn. Wetende welke belangen en zorgen er allemaal gespeeld hebben. Inhoudelijk mensen, ben ik begonnen met het verzelfstandigen van de OSG. Daar heeft mevrouw Setz al van alles over verteld. Dat is en was een goede zaak. Daar ben ik van overtuigd. Maar ook praktisch. Corry, een burgemeester die nauwelijks onderwijskundige achtergrond heeft. Een college wat het bestuur van de school erbij moet doen. Een school verdient anders en meer en beter. Iedereen heeft naar eerd en geweten gedaan. Mijn voorganger, ik, colleges, voorgangers en de gemeenteraad. Een school verdient de volgende aandacht. Ik denk echt dat dit voor de school uiteindelijk ook beter is. De dijkverzwaring dames en heren, tussen 2017 en 2019, waarbij de hele Waddendijk van 't Horntje helemaal tot aan De Cocksdorp is aangepakt. Een investering op dit eiland van ongeveer 140 miljoen euro als je alle gemalen erbij telt. Wie daar nog loopt nu weet dat die dijk op hele grote stukken maar een jaar of drie oud is. Zeker in Oudeschild is het een prestatie van formaat dat midden in de vakantie in 2017 die hele dijk is weg gegraven. Tegelijkertijd wilden we de klei gebruiken van Walenburg. Van de natuurontwikkeling die in de laatste fase zat. Met een hele hoop maatschappelijke gevoeligheden die daar op dat moment bij waren. Je hoort dat mensen zeggen: "Wat mooi, dat Walenburg inmiddels. Ik denk ook dat dat nu inmiddels een beetje gezegd mag worden. Maar het blijft natuurlijk voor boeren die daar weg wilden of weg moesten een pijnlijk gezicht in deze historie. Daar kunnen we als bestuurder, als burgemeester ook niet aan voorbij. Inderdaad, als dan lokale aannemers, als onderaannemer van de hoofdaannemer bezig waren en je hoorde wel eens wat voorbijkomen als burgemeester, dan vonden ze dat in Haarlem niet altijd even leuk. Zij waren formeel opdrachtgever als provincie. Dat leidt ook wel eens tot discussie: hoe weet jij dat nu weer? Leer dan Texel kennen zo gezegd. Uiteindelijk is het ook daar allemaal goed gekomen. Mensen, de boeren, de stikstof en de visserij. Het is iets waar ik toch ook bij stil wil staan. Ik kwam hier. Er waren nog negen grote kotters die op platvis voeren in de

haven van Oudeschild. Inmiddels waren er nog drie. Ook de garnalenvissers staan behoorlijk zwaar onder druk. En nee, het is geen hele grote economische tak van Texel. Maar het is wel een tak als het gaat over de exploitatie van onze haven, de familiegeschiedenis van al deze mensen en ook voor de aantrekkingskracht van het toerisme, dat mij wel aan het hart gaat dat het zo is gelopen. Ik hoop dat er een andere toekomst voor al deze mensen komt en gaat komen. Maar het is het laatste half jaar echt schrikbarend snel gegaan. De boeren op het eiland zitten ook nog voor een deel in een onzekerheid in verband met alle regels over stikstof. Het lijkt een beetje voorzichtig ook voor de Texelse situatie, dat we daar nog best aardig eind gaan komen. Dat mogelijk de soep niet zo heet gegeten wordt als dat die opgediend is. Maar het is natuurlijk een onzekerheid. Als je je bedrijf wilt overnemen en je wilt naar een bank om te financieren, dan is op dit moment in de agrarische wereld die onzekerheid dermate groot dat je voor je gevoel in ieder geval geen kant uit kan. Ik kan het niet per se oplossen, maar ik kan wel benoemen dat je wel ziet dat het voor mensen iets betekent. Overigens in de overtuiging dat de meeste mensen echt wel bereid zijn om het anders te doen. Dan moet je ook wel met een stukje respect over en weer dat gesprek voeren. Ook als overheid. Ja, het stond nog in de krant: Defensie. Ik kwam hier en ik kreeg van de toenmalige commandant van de Dourleinkazerne het laatste wapenschildje. "Burgemeester, we gaan het licht uitdoen op de Dourleinkazerne. In 2017 is het klaar op de oefenlocatie." Ik was dus heel blij dat Defensie besloot om de Dourleinkazerne wel een volwaardige kazerne te houden. Het bleek toch dat de gronden dermate bijzonder zijn om met amfibische oefeningen door te kunnen gaan. Dat andere plekken in Nederland daarvoor ongeschikt waren. Zo is die kazerne die dicht moest toch uiteindelijk opengebleven. Ik heb toen een gebakje laten bezorgen aan alle medewerkers, personeel van De Dourleinkazerne. Waarom? Het toerisme, daar leven we van. Maar een brede welvaart en een brede economie voor het eiland is van groot belang. Dus ook de aanwezigheid van Defensie leidt tot een stukje aantrekkingskracht en werkgelegenheid. Die volgens mij onvervangbaar is. Volgens mij moeten wij blij zijn dat de Dourleinkazerne er is, Sterker nog komende tijd gaat het uitbreiden. Dat geldt ook voor de F35's boven de Vliehors. Volgens mij heeft daarover in de kranten nog een stukje gestaan. Ik snap dat overvliegende toestellen niet prettig is. Het is ook zeker wennen in de relatieve rust die we jarenlang hebben gehad als het gaat om de internationale situatie. De Vliehors is voor België en Nederland de enige plek waar geoefend kan worden. Ik hoop dat Defensie zo min mogelijk overlast veroorzaakt en gaat veroorzaken. Het is aan de andere kant wel te begrijpen dat als die machines besteld zijn dat je ook moet oefenen. Dan is voor België en Nederland Vliehors de enige plek. Laten we hopen dat het met de overlast de komende jaren toch gaat meevallen. De laatste jaren was het rustig. Ik weet niet waar Henny Huisman nu zit. Hij heeft zich nog laten ontvallen: "Wat jij hebt meegemaakt in een jaar tijd, hebben de vorige burgemeesters in geen jaren niet meegemaakt." "Nou, weet je het zal wel." Je hebt wel gelijk gekregen. De eerste jaren waren echt veel en heftig. Verschillende woningenbranden, een grote chloorlek in Cocksdorp in een zwembad, UK 165 'Lummetje' die voor de kust van Texel verdween. Hij werd al even gememoreerd: de vinvis. De duinbrand. Het heeft niet zoveel aandacht gekregen, maar dat is heel spannend geweest in Cocksdorp of onze eigen brandweer voldoende spullen en mensen had om die te houden. Dat is uiteindelijk ook gelukt. Jaarlijks mensen, verschillende reddingen door Texelaars die zijn geëerd. Ieder jaar is het ook raak met minimaal één verdrinking. Dat gebeurt ook allemaal op Texel. Ik ben er trots op als ik terugkijk dat de KNRM, de brandweer en ook de politie op sterkte is. Dat is voor de veiligheidsregio best wel een issue als je kijkt naar andere plekken. Je ziet dat steeds meer vrijwilligers met name ver van huis werken in plaats van vroeger. Dat betekent dat de reisafstand voor de KNRM en de brandweer steeds meer aan het toenemen is in Nederland. Dat betekent dat je overdag niet altijd meer een bezetting hebt. Op de eilandsituatie is dat natuurlijk een stuk overzichtelijker. Dat risico is hier iets minder groot. Maar de komende jaren zal dat voor met name de brandweer een issue gaan zijn om overdag die veiligheid door die vrijwilligers ook te blijven respecteren. Dan ben ik er trots op dat ondanks de dubbele vergrijzing het toch voor elkaar krijgt om dames en heren, helaas nog te weinig dames bij deze de oproep, maar ze zijn er wel dames en heren, dat er ongeveer 70 mensen dag en nacht vrijwillig paraat staan voor de brandweer en de KNRM. Ondanks die vergrijzing. Ik wil Texel meegeven: koester dat want dat is niet zo vanzelfsprekend. Als je dat in de regio vergelijkt. Ook voor de politie is het gelukt op de valreep om die sterkte voor de komende tijd op orde te houden. Er gaat een aantal met pensioen. Dus Rob, je hebt hier straks op het eiland ook mensen die dag en nacht hier zijn om je te ondersteunen. Die hoeven niet allemaal uit Den Helder te komen. Ik ga een beetje vaart maken mensen. Anders ben ik zelf degene die het laat uitlopen. Ik kijk trots op de samenwerking terug met zowel de Noordkoppgemeenten als de Waddeneilanden. In de tijd dat dat ik hier zat vroeg de raad: "Zullen we nu meedoen aan De Kop Werkt! of niet?" Toen zei ik: "Een burgemeester heeft geen mening." Toen kreeg ik letterlijk te horen: "Niet zo flauw, zeg het maar gewoon." Alle raadsleden waren informeel op de boot erbij. Toen heb ik gezegd: "Volgens mij is het wel verstandig om mee te doen aan De Kop Werkt!" Een investeringsagenda van provincie en de vier gemeentes om die Noordkop in beeld te brengen. Dat is gelukt. Dat is een behoorlijk succesvol programma geweest. Het is ook voortgezet in: Samen Op Kop. Ik kijk ook

terug naar de RRN. Die mag nieuw leven ingeblazen worden: die regionale raadscommissie. Onderschat niet wat het volgens mij kan doen in informatie-uitwisseling om het politieke werk ook hier in deze arena op een goede manier ook te blijven doen als raadsleden. Ik hoop dat er een keer een slinger aan gegeven kan worden. De Waddeneilanden, collega Van Gent zei het al, heel trots dat de Regio Deal in het teken van de brede welvaart op de eilanden is toegekend. Op dit moment ook uitgewerkt wordt. Dat betekent met een cofinanciering van de provincies Friesland en Noord-Holland, maar in ieder geval dat het Rijk heeft gezegd: "Als er goede plannen zijn, stellen wij vijftien miljoen euro beschikbaar voor de vijf kleine gemeentes." Ik hoop dat dat tweede helft van dit jaar een beslag gaat krijgen. Wat maakte Texel bijzonder? Een grote hoeveelheid uitdagingen als gemeente en als gemeenschap. We moeten eigenlijk met weinig mensen dat hier voor elkaar krijgen. Ik moet zeggen: als Zuiderling was het zeker in het begin wel wennen als het gaat over de Hollandse directheid. Misschien moet ik straks in Venray daar weer wat van afleren. Leuk was en dat is wel een paar keer gezegd: het doorgronden van de familie- en vriendenbanden, maar ook de culturele verschillen tussen de dorpen. Ik kan het hier nu wel als voorbeeld geven. Als we in Oudeschild als gemeente drie bouwplannen hadden, dan was al duidelijk dat het er eentje zou worden. Dus waarom deden we moeilijk over drie plannen? Kom je in Den Hoorn met drie bouwplannen is er toch de vraag: "Hadden er niet vijf varianten gemaakt kunnen worden?" Dat is een beetje extreem om het uit te vergroten, maar het begrijpen van de cultuur tussen die dorpen heb ik altijd ontzettend interessant gevonden. Niet om jezelf te veranderen, maar wel om te snappen dat in bepaalde culturele omgeving mensen ook anders zijn. Wat ik dan nog leuker vond is dat proberen te verklaren vanuit historische context. Oudeschild is de vissershaven, dames en heren. Een stukje duidelijkheid historisch is ook te verklaren. Een schipper gaat niet een raadsvergadering beleggen bij windkracht elf, een enorme storm, die gaat brullen naar de bemanning wat ze moeten doen. Ik denk als je generaties in de families hebt, dan komt dat er ook in. Dat is interessant om waar te nemen en te begrijpen. Na 21 uur is het toch echt een beetje ons. Ik moet ook wel zeggen: "Het voelt ook een beetje als mijn eiland." Dat zal ik misschien in Venray gaan missen. Ik heb graag als burgemeester op individueel niveau het verschil kunnen maken. Als iemand een steuntje of een zetje nodig had. Er zijn tal van voorbeelden van zowel privé, maar ook zakelijk. Die mensen die dat is overkomen hoop ik dat dat zichzelf gaan herinneren. Het is niet echt gepast om er hier over te gaan vertellen. Ik denk wel dat een overheid in de toekomst schade het terugwinnen van een stukje vertrouwen, maar ook het laten afnemen van een stukje wantrouwen, dat die menselijke maat en de menselijke aandacht, dat dat al heel veel zou schelen voor het reilen en zeilen van ons land. Dat zal ik in ieder geval ook meenemen als overtuiging naar Venray. Ik denk dat het toeristisch toekomstplan zijn beslag gaat krijgen komende jaren. Daar zal nog heel wat politieke discussie, maatschappelijke discussie over plaatsvinden. Ik hoop dat er op tijd ook een discussie zal gaan plaatsvinden over de verkeersstromen. Niemand wil dat de economie van Texel achteruit gaat als gevolg van het wegblijven van auto's. Toch zie je dat de drukte in Den Helder ieder jaar volgens mij zodanig gaat toenemen, dat het vrije verkeer van en naar het vaste land op termijn wel eens onder druk zou kunnen komen te staan. Hoe dat opgelost wordt weet ik niet. De capaciteit van de haven in Den Helder, met name opstelcapaciteit, is beperkt. Hoe ga je in de toekomst voorkomen dat dat verkeer verder toeneemt en dat dan de economie eronder gaat leiden? Of dat het verkeer afneemt omdat mensen gaan wegblijven van het eiland, omdat het onbereikbaar is. Niet alleen als toerist, maar ook als bedrijf of als bewoner. Mijn zorg zou zijn dat te reguleren er uiteindelijk een reserveringssysteem op tafel zou moeten komen. Misschien is het een beetje een zwart scenario. Maar ik heb liever nu tegen de raad en tegen de samenleving gezegd: "Ga die discussie nu echt goed voeren. Als je niks doet gaat het vastlopen." Dan krijg je er volgens mij nog heel veel meer last van. Bedien de toeristen goed, bedien de inwoners goed en laat de economie er niet onder leiden, maar probeer toch het aantal auto's te verminderen. Ik wil de bedrijven, medewerkers en de inwoners heel hartelijk danken voor het zijn op het eiland, zowel zakelijk als burgemeester, als ook privé. We hebben hier een hele mooie tijd gehad, André, om te werken en te wonen. Een tijd waarbij we ook allebei onszelf konden zijn. In het werk en privé. Het is nu tijd te stoppen. Het is nu rust en daarna zal ik vanaf elf juli met plezier de keten van Venray gaan omhangen. Ik heb een aantal dingen bij me. Dan vraag ik eerst Bart de bode naar voren. Is dat Daphne er als IT? De toegangstag, het is een andere dan die van jou Rob. Dus ik lever hem in. Ik kan het gemeentehuis niet meer in, maar de bode beheert de tag dus hij is voor jou, Bart. De telefoon. Is er iemand van IT in de zaal? Gan geef ik die zo meteen wel. Dan wil ik opvolger, waarnemend burgemeester Van de Zwaag naar voren vragen. Een burgemeester op Texel is van vele markten thuis. Het praktische dat jij in ieder geval eerst de ambtsketen van mij gaat krijgen. De zwaarste van Nederland Rob. Ik ben benieuwd hoe die gaat bevallen. Ondanks dat Rob ook burgemeester was van een kustgemeente was de strandvonderij anders georganiseerd. Ook iets uitgebreider. Ik heb hier de strandvonders jas, Rob. Hij is heel warm, maar je hebt hem ook vaker nodig in het najaar en in de winter. Die kun je ook omdoen. Die krijg je ook mee. Heel goed bewaren. Ik heb nog een aandenken dames, en heren aan iets wat we ons niet meer willen herinneren: de mondkapjes van Texel. Hij is wel schoon. Dan heb je nog wat extra outfits die ik ook kreeg toen ik kwam.

Dit is nog een extra odias. Als het echt een keer koud in de winter is die ook voor de burgemeester. Tot slot, jij mag naar de rede van Texel en naar de presale. Daar zit je ook in het comité van aanbeveling. Daar hoort een stropdas bij die niet meer te krijgen is. Je mag daar alleen naar binnen en de vergadering bijwonen als je deze das omdoet. Daar zit één zwart schaapje op. Die wil ik ook aan jou geven. Heel veel succes komende half jaar. Zeven kantjes sollicitatiebrief dames en heren. Ik vind het nog wel te doen. Ik beëindig hierbij mijn speech.

Nick Ran VVD Texel

Dank je wel, Michiel. Dan heb ik nog een praktische mededeling of twee praktische mededelingen. Inmiddels staat de bus buiten klaar voor de genodigden die zo meteen meegaan. Voor iedereen thuis die vanavond nog afscheid wil nemen van Michiel: vanaf half acht is de gelegenheid in De Vliet op het Vliegveld Texel. Ik dank iedereen die hier naartoe is gekomen. Goede reis naar huis. In sommige gevallen is dat nog best een stukje. Zal ik hem sluiten of ga jij het doen? Je dreigt het zelf te doen. Ik dreigde het zelf te doen. Ik kijk even of er geen iPad ligt deze keer. Ik sluit hierbij de vergadering. Dank u wel.